

РЕШЕНИЕ

№ 25697

гр. София, 25.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 35 състав, в публично заседание на 17.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петър Савчев

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **3025** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Производството е образувано по жалба на И. В. Д., ЕГН: [ЕГН], в лично качество и като законен представител на дъщеря си Я. И. Д., ЕГН: [ЕГН], двамата със съд. адр. [населено място] 1619, [улица], вх. В, ет. 4, ап. 22 срещу откази за предоставяне на полицейска закрила на дете по чл. 3 от НАРЕДБА № I-52 от 12.03.2001 г. за условията и реда за предоставяне на полицейска закрила на детето, обективирани в писма № 433000-3942/13.02.2026 г. и № 433000-5273/27.02.2026 г. на началник на 01-РУ при ОДМВР - В.. Твърди незаконосъобразност на административните актове, поради противоречието им с материалния и процесуалния закон. Моли отмяна на акта и присъждане на деловодни разноски.

Ответникът началник на 01-РУ при ОДМВР - В. оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена. Претендира деловодни разноски.

Контролиращата страна СГП не взима становище.

Съгласно разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от АПК, **Индивидуален административен акт** е изричното волеизявление или изразеното с действие или бездействие волеизявление на административен орган или на друг овластен със закон за това орган или организация, лицата, осъществяващи публични функции, и организациите, предоставящи обществени услуги, с което се създават права или задължения или непосредствено се засягат права, свободи или законни интереси на отделни граждани или организации, както и отказът да се издаде такъв акт. Отказът за предоставяне на полицейска закрила на дете по чл. 3 от НАРЕДБА № I-52 от 12.03.2001 г. за условията и реда за предоставяне на полицейска закрила на детето е от естество да засяга права и законни

интереси на молителя. Молител за предоставяне на полицейска закрила на дете, съгласно чл. 5, ал. 1, т.т. 1 и 2 от Наредбата са съответно дете и родител – жалбоподатели в настоящото производство. В конкретния случай ответникът има законовото задължение да издаде акта, съгласно чл. 11, ал. 1 от Наредбата. Предвид изложеното, процесните откази имат характера на ИАА по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК. Сроктът за обжалване на административния акт е посочен в чл. 149, ал. 1 от АПК и е 14-дневен от съобщаването. Процесните откази не съдържат указание за реда и срока на обжалването им, поради което, на основание чл. 140, ал. 1 от АПК, срокът за обжалването им е удължен с два месеца – съответно до 13.04.2026 г. и до 27.04.2026 г., поради което процесната жалба е в срок, тъй като е подадена на 27.02.2026 г. по електронен път. Предвид всичко изложено до тук, следва да се приеме, че жалбата е подадена в срок от жалбоподател, който има правен интерес и е насочена срещу подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, поради което следва да се разгледа по същество. Съдът, като взе предвид твърденията на страните и прецени събраните доказателства по реда на чл. 168 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна при цялостна проверка на основанията за законност на акта по чл. 146 от АПК:

По делото е безспорен фактът, че жалбоподателят е баща на жалбоподателката, която живее при майка си при действието на привременни мерки, а на бащата е определен режим на лични отношения. Видно от социалния доклад под л. № 34 от делото, изготвен по настоящото производство от Агенция за закрила на детето, на основание чл. 15, ал. 6 от Закон за закрила на детето, детето – жалбоподател живее при майка си, която се грижи добре за него. Отношенията между родителите, обаче, са изключително изострени, поради което за детето е взета мярка за закрила на основание чл. 4, ал. 1, т. 1 от Закон за закрила на детето. За изключително изострените отношения между двамата родители свидетелстват и показанията на двамата свидетели, разпитани в откритото съдебно заседание от 17.06.2026 г. От посочените доказателства е видно и това, че предвид изострените отношения между родителите се стига и до неизпълнение на режима на лично отношения за бащата, който не всякога взема детето при себе си. Безспорно е по делото, че предвид описаната фактическа обстановка, бащата жалбоподател, е подал до ответника искане по чл. 5, ал. 1, т.т. 1 и 2 от Наредбата за условията и реда за предоставяне на полицейска закрила на детето, за предоставяне на полицейска закрила на дъщеря си, във връзка с което са издадени процесните откази. Съгласно чл. 3 от Наредбата, Полицейска закрила се предоставя, когато: 1. детето е обект на престъпление; 2. има непосредствена опасност за живота или здравето на детето; 3. има опасност детето да бъде въввлечено в извършването на престъпление; 4. детето е изгубено или е в безпомощно състояние; 5. детето е останало без надзор. Нито едно от тези лимитативно изброени обстоятелства не се установи по делото. Правилно административният орган съобразява това, издава процесните откази, и установява, че е налице един изключително изострен граждански спор, който следва да се реши по гражданско-правен ред.

Предвид гореизложеното, и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК съдът приема, че жалбата следва да отхвърли.

На основание чл. 143, ал. 3 от АПК, на ответната администрация следва да се присъдят деловодни разноски в размер на 102,25 евро юрисконсултско възнаграждение.

Въз основа на гореизложеното, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. В. Д., ЕГН: [ЕГН], в лично качество и като законен представител на дъщеря си Я. И. Д., ЕГН: [ЕГН], двамата със съд. адр. [населено място] 1619, [улица], вх. В, ет. 4, ап. 22 срещу откази за предоставяне на полицейска закрила на дете по чл. 3 от НАРЕДБА № I-52 от 12.03.2001 г. за условията и реда за предоставяне на полицейска закрила

на детето, обективирани в писма № 433000-3942/13.02.2026 г. и № 433000-5273/27.02.2026 г. на началник на 01-РУ при ОДМВР - В...

ОСЪЖДА жалбоподателите И. В. Д., ЕГН: [ЕГН], в лично качество и като законен представител на дъщеря си Я. И. Д., ЕГН: [ЕГН], двамата със съд. адр. [населено място] 1619, [улица], вх. В, ет. 4, ап. 22 да заплатят общо на ОДМВР-В., на осн. чл. 143, ал. 3 от АПК, сумата от 102,25 евро деловодни разноси.

Решението подлежи на обжалване от страните, пред Върховен административен съд, в четиринадесетдневен срок от съобщението, че е изготвено.